

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1977-1978

24 MAART 1978

WETSONTWERP

tot invoering van de Nederlandse tekst en tot aanpassing van de Franse tekst van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof

ONTWERP
OVERGEZONDEN DOOR DE SENAAT ⁽¹⁾.

Artikel 1

De hiernavolgende bepalingen vormen de Nederlandse tekst van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, zoals ze is gewijzigd en aangevuld tot de inwerkingtreding van deze wet.

De hiernavolgende Nederlandse tekst van de bepalingen die de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof na de wet van 18 april 1898 hebben gewijzigd, vervangt de vorige tekst van die bepalingen.

Twistvragen gegrond op het verschil tussen de Nederlandse en Franse tekst worden beslist naar de wil van de wetgever, die bepaald wordt volgens de gewone interpretatieregelen, zonder voorrang van de ene tekst op de andere.

Chambre des Représentants

SESSION 1977-1978

24 MARS 1978

PROJET DE LOI

portant le texte néerlandais de la loi du 29 octobre 1846 relative à l'organisation de la Cour des comptes et adaptant le texte français de cette loi

PROJET
TRANSMIS PAR LE SENAT ⁽¹⁾.

Article 1

Les dispositions qui suivent forment le texte néerlandais de la loi du 29 octobre 1846 sur l'organisation de la Cour des comptes, telle qu'elle a été modifiée et complétée jusqu'à l'entrée en vigueur de la présente loi.

Le texte néerlandais ci-après des dispositions qui ont modifié et complété la loi du 29 octobre 1846 sur l'organisation de la Cour des comptes, postérieurement à la loi du 18 avril 1898, remplace le texte antérieur de ces dispositions.

Les contestations basées sur la divergence des textes français et néerlandais sont décidées d'après la volonté du législateur, déterminée suivant les règles ordinaires d'interprétation, sans prééminence de l'un des textes sur l'autre.

Wet op de inrichting van het Rekenhof

Artikel 1. — Het Rekenhof bestaat uit twee kamers.

Elke kamer bestaat uit een voorzitter, vier raadsheren en een griffier.

Zij worden om de zes jaar benoemd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers, die hen ten alle tijde kan ontslaan. (Zij worden op pensioen gesteld wanneer zij de volle

⁽¹⁾ Zie :

Stukken van de Senaat :

271 (1977-1978) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Verslag.
- N° 3 : Amendement.

Handelingen van de Senaat :

23 maart 1978.

leeftijd van (zeventig jaar) hebben bereikt of wegens een ziekte of gebrekkigheid van ernstige en blijvende aard hun ambt niet meer naar behoren kunnen vervullen).

De oudstbenoemde voorzitter voert de titel van eerste voorzitter, de oudstbenoemde griffier die van hoofdgriffier.

De voorzitters en de raadsheren moeten ten minste dertig jaar oud zijn.

⁽¹⁾ Voir :

Documents du Sénat :

271 (1977-1978) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Rapport.
- N° 3 : Amendement.

Annales du Sénat :

23 mars 1978.

De griffiers moeten ten minste vijftientig jaar oud zijn; zij zijn niet stemgerechtigd ⁽¹⁾.

Artikel 1bis. — Het pensioen van de leden van het Rekenhof wordt berekend op basis van de gemiddelde wedde der laatste vijf jaren, vastgesteld overeenkomstig het vierde lid van dit artikel en op de voet van een dertigste per jaar dienst als lid van het Rekenhof, voor zover zij hun ambt in de voormelde hoedanigheid gedurende ten minste twaalf jaar hebben uitgeoefend. Een lid dat de volle leeftijd van (achtenzestig jaar) bereikt heeft en wiens mandaat niet hernieuwd is, kan de Kamer van Volksvertegenwoordigers om het genot van voormeld dertigste verzoeken.

De diensten van een lid van het Rekenhof die niet onder de regeling van het voorgaande lid vallen en in aanmerking komen bij de berekening van een pensioen ten laste van de Staat, worden aangerekend volgens de wetten tot bepaling van de pensioenen in verband met die diensten.

(Leden van het Rekenhof van wie bevonden is dat zij wegens ziekte of gebrekkigheid niet meer in staat zijn hun ambt te vervullen, maar die de in artikel 1 bepaalde leeftijd niet bereikt hebben, kunnen op pensioen worden gesteld, ongeacht hun leeftijd.

Indien hun ambt echter een bijbetrekking is, kan het pensioen wegens ongeschiktheid niet worden toegekend dan na tien jaar dienst van enigerlei aard die bij de berekening van het rustpensioen in aanmerking komt of na vijf jaar dienst als lid van het Rekenhof. Het pensioen wordt berekend op basis van de gemiddelde wedde der laatste vijf jaren, vastgesteld overeenkomstig de regeling inzake rustpensioenen ten laste van de Staat. De Koning bepaalt wat een bijbetrekking is in de zin van deze wet).

Het pensioen van de leden van het Rekenhof mag niet hoger zijn dan negen tiende van de gemiddelde wedde der laatste vijf jaren.

De algemene wet op de burgerlijke pensioenen blijft van toepassing in de gevallen waarin de bepalingen van dit artikel niet kunnen worden ingeroepen ⁽²⁾.

Artikel 2. — Tussen de leden van het Rekenhof mag geen bloed- of aanverwantschap bestaan tot de vierde graad ingegrepen. Ten tijde van hun eerste benoeming mag geen bloed- of aanverwantschap in een van de bedoelde graden bestaan tussen hen en een minister, hoofd van algemeen bestuur.

Zij mogen geen lid zijn van een der wetgevende Kamers, geen bediening vervullen waaraan een wedde of vergoeding ten laste van de Staatskas verbonden is, rechtstreeks noch zijdelings belang hebben bij of in dienst zijn van enige onderneming of zaak die rekenplichtig is tegenover de Staat.

Zij mogen niet mede beraadslagen of beslissen over zaken die hen persoonlijk aangaan of waarbij een van hun bloed- of aanverwanten tot de vierde graad belang heeft.

Artikel 3. — De leden van het Rekenhof die, hetzij persoonlijk, hetzij onder de naam van hun echtgenote of door enig ander tussenpersoon, enigerlei handel drijven, als zaakwaarnemer optreden of aan de leiding of het bestuur van een vennootschap of nijverheidsonderneming deelnemen, worden geacht ontslag te nemen.

⁽¹⁾ Aldus vervangen bij het enige artikel van de wet van 4 juni 1921, het derde lid aldus aangevuld bij artikel 1 van de wet van 23 maart 1951 en daarna aldus gewijzigd bij artikel 1 van de wet van 5 januari 1971.

⁽²⁾ Ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 23 maart 1951, het eerste lid daarna gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 5 januari 1971, het derde lid aldus vervangen en het vierde ingevoegd bij artikel 6 van de wet van 17 juni 1971.

Artikel 4. — De meerderheid van de leden van het Hof moet aanwezig zijn bij het vaststellen of het afsluiten van rekeningen.

Artikel 5. — Het Hof is belast met het nazien en het vereven van de rekeningen van het algemeen bestuur en van allen die rekenplichtig zijn tegenover de Staatskas.

Het waakt ervoor dat geen enkel artikel van de uitgave der begroting wordt overschreden en dat geen overschrijving plaats heeft.

Het stelt de rekeningen van de verschillende besturen van de Staat vast en verzamelt te dien einde alle inlichtingen en bewijsstukken.

Het is bevoegd om zich alle staten, inlichtingen en ophelderingen te doen verstrekken betreffende de ontvangst en de uitgaven van rijks- en provinciegelden.

(De bevoegde overheid is verplicht, binnen een termijn van ten hoogste drie maanden, de door het Hof gevraagde documenten, inlichtingen en ophelderingen te verstrekken en zijn opmerkingen te beantwoorden. Die termijn kan door het Hof worden verlengd.

(Het Hof kan een controle ter plaatse organiseren) ⁽¹⁾.

Artikel 6. — Het Hof stelt zich rechtstreeks in verbinding met de verschillende algemene besturen; het stelt zich ook rechtstreeks in verbinding met de bestendige deputaties van de provincieraden betreffende de comptabiliteit van de provincies en met de rekenplichtigen betreffende het doen van rekening en verantwoording.

Artikel 7. — In buitengewone gevallen, zoals ontslag, overlijden, tekort van een rekenplichtige, bepaalt het Hof de termijnen waarbinnen zijn rekeningen ter griffie moeten worden neergelegd, onverminderd alle maatregelen van orde en toezicht, voorgeschreven door de hoofden van bestuur.

Artikel 8. — Het Hof spreekt tegen ten achteren zijnde rekenplichtigen, na hen gehoord, althans behoorlijk opgeroepen te hebben, een boete uit, die de helft van hun wedde, percentsloon of vergoedingen niet mag te boven gaan; het kan ook hun afzetting of schorsing uitlokken, wanneer daartoe aanleiding bestaat.

Tegen hen die geen wedde, percentsloon of vergoeding genieten, kan het een boete van ten hoogste tweeduizend frank uitspreken.

Alles onverminderd het recht van het Hof om te bevelen dat ambtshalve rekening en verantwoording zal worden afgelegd, indien de rekenplichtige zulks na aanmaning niet heeft gedaan binnen de bepaalde termijn.

Artikel 9. — De veroordeling tot boete wordt uitgesproken op vordering van de jongste raadsheer, optredend als openbaar ministerie.

Artikel 9bis. — Het Hof bepaalt welke geldsommen ten laste van de door de minister gemachtigde ordonnateurs moeten worden ingevorderd wegens onwettig bevonden vastlegging van kredieten of wegens schade geleden door de Staatskas.

Het kan ook aan de ordonnateurs een boete opleggen die de helft van hun wedde niet mag te boven gaan én, wanneer daartoe aanleiding bestaat, hun schorsing of afzetting uitlokken.

In zijn jaarlijks aan de Kamers toe te zenden opmerkingen vermeldt het Hof de straffen die tegen de gemachtigde ordonnateurs uitgesproken zijn ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Het vijfde en zesde lid toegevoegd bij het enige artikel van de wet van 17 juni 1971.

⁽²⁾ Ingevoegd bij artikel 9 van de wet van 20 juli 1921; het vierde lid opgeheven bij artikel 79, 2°, van de wet van 28 juni 1963.

Artikel 10. — Het Hof is belast met de afsluiting en aanzuivering van de rekeningen van de Staat en van de provincies. Bij eindarresten stelt het vast of de rekeningen van de rekenplichtigen effen zijn, een tegoed vertonen of met een tekort sluiten.

In de eerste twee gevallen verleent het Hof de rekenplichtige definitieve kwijting en beveelt de teruggave van de zekerheden en, in voorkomend geval, de opheffing van het verzet en doorhaling van de hypotheaire inschrijvingen die uit hoofde van hun beheer hun goederen bezwaren.

In het derde geval veroordeelt het de rekenplichtigen om het verschuldigde bedrag binnen een vastgestelde termijn aan de Staatskas te betalen.

In alle gevallen wordt een expeditie van de arresten voor tenuitvoerlegging toegezonden aan de minister van Financiën, wanneer het een rekening van de Staat, en aan de bestendige deputatie van de provincieraad, wanneer het een rekening van de provincie betreft.

Drie jaar na het einde van zijn ambtsuitoefening is de rekenplichtige definitief bevrijd, tenzij het Hof anders heeft beslist.

Artikel 11. — Het Hof kan, niettegenstaande een eindarrest over een rekening is uitgesproken, binnen dezelfde termijn van drie jaar, te rekenen van de dagtekening van het arrest, tot herziening overgaan hetzij op aanvraag van de rekenplichtige, gestaafd door bewijsstukken die sinds het arrest in zijn bezit zijn gekomen, hetzij ambtshalve wegens vergissing, verzuim of dubbele boeking, vastgesteld bij het nazien van andere rekeningen.

Zelfs na de hierboven bepaalde termijn is er grond tot herziening van elke rekening vastgesteld op overlegging van stukken die vals bevonden worden.

Artikel 12. — Indien het Hof bij het nazien van de rekeningen enige vervalsing of knevelarij ontdekt, wordt daarvan verslag gedaan aan de minister van Financiën en kennis gegeven aan de minister van Justitie, die de dader voor de gewone rechtbanken doet vervolgen.

Artikel 13. — De arresten door het Hof uitgesproken tegen rekenplichtigen zijn uitvoerbaar; zij kunnen voor het Hof van Cassatie worden gebracht wegens vormverzuim of schending van de wet.

Ingeval de rekenplichtige meent een arrest te kunnen bestrijden wegens een vormverzuim of schending van de wet, moet hij cassatieberoep instellen binnen drie maanden te rekenen van de betekening van het arrest. Het beroep wordt berecht op verzoekschrift en zonder pleidooi.

Wordt het arrest vernietigd, dan wordt de zaak verwezen naar een commissie *ad hoc*, samengesteld uit leden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, die uitspraak doet met inachtneming van de vormen bepaald voor het Rekenhof, zonder dat enig verder rechtsmiddel kan worden ingesteld.

Artikel 14. — Geen betalingsopdracht wordt door de Staatskas uitgevoerd dan voorzien van het visum van het Rekenhof.

Wanneer het Hof oordeelt zijn visum te moeten weigeren worden de redenen van de weigering in de ministerraad onderzocht.

Indien de ministers beslissen dat onder hun verantwoordelijkheid tot betaling moet worden overgegaan, verstrekt het Hof zijn visum onder voorbehoud.

(Het Hof deelt dadelijk aan de Kamers de redenen van zijn weigering mee. Het brengt eveneens elke overtreding van de begrotingswetten, alsmede van de artikelen 3 en 4 van de wet van 20 juli 1921 tot instelling van de boekhou-

ding der betaalbaar gestelde kredieten, zonder verwijl ter kennis van de Kamers) ⁽¹⁾.

Artikel 15. — De stukken tot staving van de schuldvordering mogen na het visum worden ingebracht :

1° wanneer wegens de aard van de dienst kredieten moeten worden geopend voor een te verrichten uitgave;

2° wanneer voor de exploitatie in eigen beheer van een administratieve dienst voorschotten moeten worden gedaan aan de rekenplichtige van die dienst.

Die voorschotten mogen niet meer bedragen dan 200 000 frank en van hun gebruik moet binnen vier maanden verantwoording worden gedaan.

Geen nieuw voorschot mag binnen die grens van 200 000 frank verleend worden voor een in eigen beheer geëxploiteerde dienst, tenzij alle stukken tot staving van het vorige voorschot overgelegd zijn aan het Rekenhof, of tenzij het nog te verantwoorden gedeelte van het betrokken voorschot sinds minder dan vier maanden verleend is.

Elke andere uitzondering moet bepaald worden door de wet die de uitgave toestaat ⁽²⁾.

Artikel 16. — Een duplicaat van het Grootboek der Staatsschuld berust bij het Rekenhof.

Het Hof draagt zorg dat de overschrijvingen en de terugbetalingen, alsook de nieuwe leningen, daarin nauwkeurig worden ingeschreven; het draagt eveneens zorg dat elke rekenplichtige de zekerheid stelt tot waarborg van zijn beheer. Daartoe ontvangt het van de verschillende algemene besturen een staat van de zekerheidsstellingen van allen die, uit welken hoofde ook, rekenplichtig zijn.

Obligaties van leningen of van conversieleningen en bewijzen van zekerheidsstelling zijn slechts geldig indien zij voorzien zijn van het visum van het Rekenhof.

Het Hof houdt een boek van de terugbetaalbare leningen, die, krachtens de wetten, op de begrotingsposten verstrekt zijn aan handels-, nijverheids- en landbouwondernemingen of aan andere geldopnemers. Het draagt zorg dat die leningen nauwkeurig geboekt worden in de rekeningen van de rekenplichtigen en in de algemene rijksrekening.

Artikel 17. — (Het Rekenhof doet uitspraak over de wetmatigheid en het bedrag der pensioenen ten laste van de Staat, na inzage van de bewijsstukken en van de afschriften der toekenningsbesluiten, voorgelegd door de departementen die de pensioenen verevenen; het Hof viseert te hunnen behoeve een door hen opgemaakte fiche of een afschrift van het toekenningsbesluit.

In voorkomend geval worden de bepalingen van artikel 14, tweede, derde en vierde lid, toegepast.

Het Hof houdt het duplicaat van het register der pensioenen ten laste van de Staat ⁽³⁾.

Artikel 18. — Het Rekenhof benoemt en ontslaat de leden van zijn personeel.

Artikel 19. — ⁽⁴⁾.

Artikel 20. — In het reglement van orde van het Rekenhof kunnen geen wijzigingen worden aangebracht dan met goedkeuring van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Artikel 21. — De wet van 30 december 1830 en de wet van 14 juni 1845 worden opgeheven.

⁽¹⁾ Het vierde lid aldus vervangen bij artikel 7 van de wet van 20 juli 1921.

⁽²⁾ Het eerste lid, 2°, het tweede, het derde en het vierde aldus vervangen bij artikel 2 van de wet van 13 juli 1930.

⁽³⁾ Aldus vervangen bij artikel 1 van de wet van 7 december 1972.

⁽⁴⁾ Opgeheven ingevolge de wet van 7 augustus 1920.

Art. 2.

In de Franse tekst van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In artikel 1*bis*, ingevoegd bij de wet van 23 maart 1951, worden in het eerste lid de woorden « du troisième alinéa du présent article » vervangen door de woorden « de l'alinéa 4 du présent article »;

2° In artikel 13, derde lid, wordt het woord « par » vervangen door het woord « pour »;

3° In artikel 14, vierde lid, gewijzigd bij de wet van 20 juli 1921, worden de woorden « ainsi qu'aux articles 1er à 4 de la présente loi » vervangen door de woorden « ainsi qu'aux articles 3 et 4 de la loi du 20 juillet 1921 instituant la comptabilité des dépenses engagées ».

Brussel, 23 maart 1978.

De Voorzitter van de Senaat,

Art. 2.

Les modifications suivantes sont apportées au texte français de la même loi :

1° Dans l'article 1er*bis*, y inséré par la loi du 23 mars 1951, à l'alinéa 1er, les mots « du troisième alinéa du présent article » sont remplacés par les mots « de l'alinéa 4 du présent article »;

2° Dans l'article 13, alinéa 3, le mot « par » est remplacé par le mot « pour »;

3° Dans l'article 14, alinéa 4, modifié par la loi du 20 juillet 1921 les mots « ainsi qu'aux articles 1er à 4 de la présente loi » sont remplacés par les mots « ainsi qu'aux articles 3 et 4 de la loi du 20 juillet 1921 instituant la comptabilité des dépenses engagées ».

Bruxelles, le 23 mars 1978.

Le Président du Sénat,

R. VANDEKERCKHOVE.

De Secretarissen, | Les Secrétaires,

J. DE SERANNO.

R. GILLET.